

Goigs en honor de Sant Cebrià, bisbe i màrtir. Patró principal de Fogars de la Selva.

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Sant Cebrià de Fogars
Emplaçament Veïnat de l'Església
Alçada: 45

Coordenades:

Latitud: 41.73914
Longitud: 2.68006
UTM Est (X): 473395
UTM Nord (Y): 4620863

Classificació

Número de fitxa 08082 - 57
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església de sant Cebrià](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 24/12/2021 - 10:25

Descripció

Edició en un sol color, en paper mida foli, sense numerar. Dibuix i orla al boix, procedent de la impremta Carreras de Girona que es canten per la seva festa, el 16 de setembre.

Quadre delimitat per una orla geomètrica a base de línies en forma de guionet disposades en horitzontal pels costats i vertical per la part superior i inferior. Al dessota, centrat, “Tipografia Carreras.-Gerona”. A la part superior, enquadrat al centre, una representació de Sant Cebrià abillat amb robes de bisbe i el bàcul a mà esquerra. Aquest sant, normalment porta en una mà una espasa o un ganivet que no s’observa en aquest dibuix tot i la posició un xic estranya de la seva mà dreta, com si en algun moment s’hagués obviat de posar.

A ambdós costats del sant, en castellà: “Gozos en / honor de / San Cipriano / Obispo y Mártir / Patrón principal de / Fogars de Tordera.

El text, en català, està disposat en tres columnes separades per una decoració vertical de guionets seguint la decoració de l’orla.

La transcripció sencera dels goigs diu així:

Puig Fogás us escolta / pel seu Patró celestial, / Cebrià, guardeu’ns de mal / i sieu el nostre guia. //

Quan totjust la Fe Cristiana / lluiïa com un nou sol, / fou Cartago, l’africana, / qui gronxà el vostre breçol; / si en les paganes doctrines / sou encara alliçonat, / Jesús ja us tenia ullat / per les milícies divines//

En la dolça poesia / i en les arts del ben parlar, / i en elles fóreu preciar; / eren d’eloqüència humana, / vostres llavis, un riu d’or/ on s’hi abeurava el cor / de la joventut pagana. //

La fama ja pregonava / vostre nom per tot arreu / quan el Cel us convidava / sota l’ombra de la Creu / a Cicili escollia / per a tornar-vos cristià, / i: “En ma Fe a Ciprià, al cor li deia, inicia”.//

Ja la celestial doctrina / de Jesús crucificat / per sa formosor divina / us té tot enamorat; / del baptisme l’aigua pura / us fa un lliri de blancor / i la mel del diví amor / una bresca de dolçura. //

Fou l’amor a la pobresa, / abrivat pel vostre zel, / que als pobres vostra riquesa / us feu donar per a guanyar el cel / lliure d’afers de la terra / vostre cor enyoradís / muntant fins al paradís / deixa enrere l’altra serra.//

Fet ministre de l’Altíssim / amor a déu us foneu / quan al calze d’or finíssim / els vostres llavis poseu; / i amb aquell foc que us arbora / prediqueu als africans/ [inici de la segona columna] i els duen fets cristians / a Jesucrist que els enyora. //

Quan Cartago adolorida / i amb els ulls negats pel plor / veu passat d’aquesta vida / a Donat el seu pastor, / cuidant-vos l’ànima encesa / de divina caritat, / us aclama per Prelat / per guarir de l’orfanesa.//

Si en vós troba al Bisbe destre / en virtut i santedat, / en doctrina troba al mestre / com l’havia somniat; / el vostre bàcul, que empra / al pobre i al malaltís, / assenyala el paradís / al feble que dubta encara. //

Com un sol mancat de tares, / que les ombres totes fon, / les vostres obres preclares / il·luminen tot el món: / en lluitant amb l’heretgia / esmortida la deixeu. / fent tornar molts cors a Déu. / quan l’infern ja els engolia.//

Vostre llibre del Martiri / és de flaire celestial / té senyors del nevat lliri / de puresa virginal; / la donzella i la matrona / el vellet i el jovincel / hi cullen perles del cel / per lluir en sa corona. //

Esmercàreu vostra vida / cultivbant místiques flors, / quan elles treien florida / us robaven les amors; / Jesucrist que es complavia / amb l'esclat d'aquell verger, diu: "Les flors i jardiner / pel meu cel, jo les voldria".//

¡Camp de xeixa segadora / com al món mai s'hagués vist, / pom de fruita collidora, / Església de Jesucrist! / altra cop un crit de guerra / s'aixeca contra els teus sants, / i la sang dels cristians [inici de la tercera columna] / novament rega la terra. //

No us esglaiem les tortures / les cadenes i grillons / ni els bramuts plens de sutzures / que us reclamem pels lleons; / bon pastor de les ovelles / té com un deure sagrat / en els riscos del remat / posar l'ànima per elles. //

Els fidels que en vós hi veuen / al Bisbe del seu amor / us amaguen i sostreuen / a les ires del Pretor; / més vós, víctima escollida, / volenter us presentem / i vostre fe confesseu / fent ofrena de la vida.//

En judici sens clemència / sou per Deci condemnat, / i us ribriquen la sentència / de morir decapitat; / quan veieu que és arribada / l'hora de la vostra fi, / la paga feu al botxí, / del treball, a l'avançada.//

Prompte el vostre cap rodola / de la daga al cop certer, / i la terra s'enrojola / com capoll de magraner; / vostra sang és recollida / amb fervor pels cristians / mentre Déu entre els seus sants / us compta en la eterna vida. //

Tendre amor, que ell us tenia, / bon Jesús, ha reflorit, / quan son cos els ulls cloïa, / els badava l'esperit; / ara, faç a faç us mira / entre efluis de claror / i abraçat amb Vós, Senyor, vostra magnitud admira.//

Recordeu màrtir insigne, / que s'ou nostre protector, / desde el Cel oïu benigne / els sospirs del nostre cor; bons esplets, bones anyades us preguem que ens conseqüiu, més de Fe i amor ompliu / nostres cases isolades.//

V. Ora pro nobis beate Cipriane//

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. //

OREMUS

Infirmittatem nostram respice. Omnipotens Deus: et quia pondus pròpia actionis gravat, beati Cypriani màrtiris tui atque Pontificis, intercessió gloriosa nos protegit. Per Christum Dominum Nostrum: Amen. (Con licencia eclesiàstica).

Observacions:

La impremta gironina Tipografia Carreras, fou fundada l'any 1842. El seu fons, conservat al Museu d'Art de Girona, compta amb una interessant varietat iconogràfica que va des del segle XVII fins al segle XX, que la família Carreras adquirí en llarg del temps com a nissaga d'impressors a d'altres antigues impremtes gironines.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

Bibliografia

GARCIA CARBONELL, Marina; ROIG TORRENTÓ, Assumpta (2012). La tipografia Carreras. La trajectòria d'una col·lecció de matrius xilogràfiques des del barroc fins al segle XX. Dins Annals de l'Institut d'Estudis Gironins, 53, pàgs. 393-409.

Gozos en
San Cipriano
Patró principal de

honor de
Obispo y Mártir
Fogás de Tordera

X Puig Fogás us escolli
pel seu Patró celestí,
Cebria, guardes'os de mal
i sieu el nostre guia.
«Quan totjust la Fe Cristiana
l'hiu com un nou sol,
fou Cartago, l'africana,
qui gronxa el vostre breçol;
si en les pugues doctriues
son encara al·ligonal,
Jesús ja us tenia allat
per les milicies divines.

En la dolça poesia
en les ante del beu parlar,
per mestre se us conèixia
l'en elles foren preclar,
eres d'obediència humana,
vostres llavis, un riu d'or,
on s'hi abeurava el cor
de la joventut pagana.

La fama ja pregonava
vostre nom per tot arreu
quan el Cel us conyàva
sota l'ombra de la Creu.
«Cicili escolli
per a tornar-vos cristià,
i: «En ma Fe a Ciprià,
al cor l'edra, inicia».

X Ja la celestial doctina
de Jesús crucificat
per sa formosor divina
us té tot enamorat,
del baptisme l'algun purta
us fa un llin de blancor
i la mel del divi amor
una breusa de doctura.

Fou l'amor a la pobresa,
abrivat pel vostre zel,
que als pobres vostra riquesa
us féu donar per a guanyar el cel;
liure d'afers de la terra
vostre cor enyoràis
muntant llus al paradís
deixa en terra l'alta serra.

Fet ministre de l'Altíssim
d'amor a Déu us l'oneu
quan al calze d'or fússim
els vostres llavis noseu;
i amb aquell foc que us arbora
prediquen als africans.

i els dueu fets cristians
a Jesucrist que els enyora.
X Quan Cartago adolorida
i amb els ulls negats pel plor
veu passat d'aquesta vida
a Donat el seu Pastor,
cuidant-vos l'ànima encesa
de divina caritat,
us actua per l'edat
per guarir de l'orianesa.

Si en vós troba al Bisbe destre
en virtut i santedat,
en doctina troba al mestre
com l'ivària somnat;
el vostre bàcul, que empara
al pobre i al malaltis,
assevera el paradís
al feble que dubta encara.

Com un sol mancat de fares,
que les ombres totes fon,
les vostres alres preclares
irradien tot el món:
en huiant amb l'heretgia
esmortida la deixeu.
fent tornar molta cors a Déu,
quan l'infen ja els engolia.

Vostre llibre del Martí
és de flaire celestí
te sentors del neval llin
de puresa virginal;
la donzella i la natona
el velet i el jovinet
hi culen perles del cel
per a l'hiu en sa corona.

Emergèreu vostra vida
cultivant místiques flors,
quan elles treien florida
us robaven les amors;
Jesucrist que es complavia
amb l'escat d'aquell verger,
diu: «Les flors i l'ardir
pel meu cel, jo les voldria».

«Camp de xeixa segadora
com al món mai s'hagueu vist,
pòm de fruita collidora,
Església de Jesucrist!
altra cop un cri de guerra
s'aixeca contra els teus sants,
i la sang dels cristians

novament rega la terra.

No us esglaien les tortutes
les cadenes i grillons
ni els brumts plens de sutzures
que us reclamen pels lleons;
bon Pastor de les ovelles
té com un deure sagrat
en els riscos del remat
posar l'ànima per elat.

X Els fidels que en vós hi venen
al Bisbe del seu amor
us amaguen i s'ostreen
a les íres del Pretor;
més vos, víctima escollida,
volent us presentau
i vostra Fe confessen
fent ofrena de la vida.

En judici sens clemència
sou per Deci condemnat,
i us rubriqueu la sentència
de morir; t'ocipitat,
quan veieu que es arribada
l'hora de la vostra fi,
la paga feu al botxí,
del treball, a l'avançada.

Prompte el vostre cap rodola
de la daga al cop cert,
i la terra s'enrojola
com capoll de magnat;
vostra sang es recollida
amb fervor pels cristians
mentre Déu entre els seus sants
us compta en la eterna vida.

Tendre amor, que ell us tenia,
bon Jesús, ha tellorit;
quan son cos els ulls cloia,
els badava l'esperit;
ara fas a laq us mira
entre el·lavis de claror
l'abricat amb Vis, Senyor,
vostre magnitut admira.

Recordeu martir i signa, X
que són nostre protector,
desde el Cel un benigne
els sospirs del nostre cor;
bons espíets, bones anyades
us preguem que ens coneiguin,
més de Fe i amor ompli
nostres cases isolades.

N. Ora pro nobis beate Cypriane.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Infirmis nostram respice. Omnipotens Deus: et qui pendus propria actibus gerat, beati
Cypriani iudicis tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Christum Dominum
nostrum: Amen.

(Con licencia eclesiástica).

Tipografia Carreras.—Gerona.

Puig Fogha us escollia
pel seu Patró celestial,
Cebrià, guardes de mal
i seu el nostre guia.

Quan toltunt la Fe Cristiana
lluita com un nou sol,
fou Cartago, l'africana,
qui gronà el vostre breçol;
si en les pàgines doctines
sou encara alligonat,
Jesús ja us tenia ullat
per les milícies divines.

En la dolça poesia
i en les arts del ben parlar,
per mestre se us conceixia
i en elles foren preclar:
eren d'edificència humana,
vostres llavis, un riu d'or,
on s'hi aberrava el cor
de la joventut pagana.

La fama ja pregonava
vostre nom per tot arreu
quan el Cel us convidava
sota l'ombra de la Creu:
a Cècil escollia
per a tornar-vos cristià,
i: «En ma Fe a Clipia,
ai cor li delà, inicia».

Ja la celestial doctrina
de Jesús crucificat
per la formentor divina
us té tot enamorat;
del baptisme l'aigua pura
us fa un llibre de blancor
i la net del diví amor
una breca de dolçura.

Fou l'amor a la pobresa,
abrivat pel vostre zel,
que als pobres vostra riquesa
us féu donar per a guanyar el cel:
llure d'aters de la terra
vostre cor enyoradis
muntant fins al paradís
deixà enersa l'alta serra.

Fet ministre de l'Altíssim
d'amor a Déu us l'oneu:
quan al calze d'or finíssim
els vostres llavis poseu;
i amb aquell toc que us arbora
prediquen als alicans

I els dueu fets cristians
a Jesucrist que els enyora.

Quan Cartago adolorida
i amb els ulls negats pel plor
veu passat d'aquesta vida
a Dionsí el seu Pastor,
cuidant-vos l'ànima encesa
de divina caritat,
us aclama per Pielat
per guarir de Forlana.

Si en vós troba al Blabe destre
en virtut i sentides,
en doctrina troba al mestre
com llavis somiat;
el vostre bàcul, que empara
al pobre i al malaltís,
asseverala el paradís
al feble que dubta encara.

Com un sol mancat de tares,
que les ombres totes fon,
les vostres obres preclares
il·luminen tot el món:
en brillant amb l'herèglia
esmorrida la deixeu,
fent tornar molts cors a Déu,
quan l'infern ja els engolia.

Vostre llibre del Martíri
és de lladre celestial
i el senyor del neval llibre
de puresa virginal:
la donzella i la matrona,
el vell i el jove i el
hi culen perles del cel
per a lluir en sa corona.

Esmerchen vostra vida
cultivant mistiques flors,
quan elles treien florida
us robaven les amors;
Jesucrist que es complavia
amb l'excit d'aquell verger,
diu: «Les flors i jardiner
pel meu cel, jo les voldria».

(Camp de xelxa segadora
com al món mal s'hagués vist,
pom de fruita collidora,
Església de Jesucrist)
altra cop un crit de guerra
s'alceca contra els seus sants,
i la sang dels cristians

novament rega la terra.

No us esglaïen les tortures
les cadenes i grillons
ni els bramils plens de sutzures
que us reclamen pels lleons;
bon Pastor de les ovelles
féu com un deure sagrat
en els riscos del remat
polar l'ànima per elles.

Els lídels que en vós hi veuen
al Blabe del seu amor -
us amaguen i sostreuen
a les iras del Pretor;
més vós, víctima escollida,
volenter us presenteu
vostri Fe confesseu
fent ofensa de la vida.

En judici sens clemència
sou per Deci condemnat,
i us rubriqueu la sentència
de morir decapitat;
quan veieu que és arribada
l'hora de la vostra ll,
la paga feu al botxí,
del treball, a l'avangada.

Prompte el vostre cap redola
de la daga al cop certer,
i la terra s'enrojola
com capoll de magraner;
vostra sang és recollida
amb fervor pels cristians
mentre Déu entre els seus sants
us compta en la eterna vida.

Tendre amor, que ell us tenia,
bon Jesús, ha rellorit,
quan son cos els ulls cloia,
els badava l'esperit;
ara, heu a laç us mira
entre el·lipsis de claror
i abraçat amb Vos, Senyor,
vostra magnitud admira.

Recordeu mrtir insigne,
que sou nostre protector,
desde el Cel oïu benigne
els sospirs del nostre cor;
bons espirts, bones anyades
us preguem que ens coneguts,
més de Fe i amor ompliu
nostres cases inoades.

Ÿ Ora pro nobis beate Cypriane.

Ÿ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

O R E M U S

Infirmilitatem nostram respice, Omnipotens Deus: et quia pondus propriae actibus grandi, beati Cypriani martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Christum Dominum nostrum: Amen.

(Con licència eclesiástica).

Tipografia Carreras.—Gerona.

